

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: TO-2T/13/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4623010058
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Mihalíková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2023:4623010058.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Mihalíkovej a prísediacich členov senátu JUDr. Michala Spáčila a Marty Kúnovskej, v trestnej veci obžalovaného T. W., narodeného XX.XX.XXXX v T. pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Topoľčanoch dňa 28.06.2023, takto

rozhodol:

obžalovaný
T. W., narodený XX.XX.XXXX v T.
trvale bytom X. nad X.,
t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v E. J. nad P.,

sa uznáva vinným, že:

dňa 19.12.2017 približne o 16.00 hod. v Topoľčanoch na X. ulici číslo XXXX pred redakciou týždenníka L. vylákal od poškodenej J. T. finančné prostriedky vo výške 5 000,- Eur a to tým spôsobom, že najskôr požiadal poškodenú dňa 06.12.2017 v O. pred redakciou L. o pôžičku vo výške 3 000,-Eur na zabezpečenie akcie „Mesto v pohybe“ v O., ktoré poškodenej riadne vrátil dopoludnia dňa 19.12.2017, čím navodil dôveru, pričom ešte toho istého dňa, teda 19.12.2017 v čase o približne 16.00 hod. opäť poškodenú J. T. požiadal o pôžičku vo výške 5 000,-Eur s tým, že tieto peniaze súrne potrebuje na nestotožnený účel a ktoré peniaze mu poškodenej vzhľadom k navodenej dôvere, že jej už raz poskytnutú hotovosť sám vrátil, odovzdala v tom čase v aute v O. pred redakciou L. s príslubom, že obžalovaný finančné prostriedky vráti do týždňa, čo však nesplnil, preto dňa 25.04.2018 na podnet poškodenej podpísal obžalovaný Uznanie dlhu vo výške 8 000,-Eur, pričom už v čase prevzatia sumy 5 000,-Eur vedel, že ich poškodenej nevráti, pretože v danom čase bol zadlžený a boli voči nemu vedené viaceré exekučné konania, čím poškodenej J. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., V. XXXX/XX spôsobil škodu vo výške 5 000,-Eur,

t e d a :

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

t ý m s p á c h a l :

prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože trest uložený skorším rozsudkom Okresného Prievidza č.k. 1T/27/2020-317 zo dňa 16.03.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.07.2022 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 23To/49/2022 zo dňa 25.07.2022, považuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku ukladá povinnosť nahradiť poškodenej J. T., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom V. 1306/31, Partizánske, škodu v sume 5 000 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka okresnej prokuratúry Topoľčany podala dňa 23.02.2023, pôvodne na Okresný súd Topoľčany, obžalobu sp.zn. Pv 197/21/4406-44 na obžalovaného T. W. (ďalej len obžalovaný) pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne poškodenej J. T., svedka N.. J. X., podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku bolo na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď svedka T. K. a postupom podľa § 269 Trestného poriadku boli prečítané listinné dôkazy.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku - že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Potvrdil, že od poškodenej si požičal 5 000 eur, nakoľko v tom čase sa poznali už viac ako 20 rokov a obaja podnikali. Ešte pred sumou 5 000 eur si od poškodenej požičal sumu 3 000 eur a to za účelom investície, na akciu „Mesto v pohybe“ a chcel, aby noviny L., v ktorých pracovala v tom čase poškodená, boli partnerom tejto akcie a uvedenú finančnú čiastku 3 000 eur potreboval, kým mu neprídu iné peniaze. Nejednalo sa teda o pôžičku na súkromné účely. Pri tej prvej pôžičke v sume 3 000 eur, sa s poškodenou dohodli, že túto pôžičku jej vráti o týždeň a to vo výške 5 000 eur, čo aj urobil. V rovnaký deň, keď jej predmetných 5 000 eur vrátil, sa jej zároveň opýtal, či by mu znovu požičala na obdobie 1 mesiaca, a tiež sa jednalo o pôžičku za účelom investície do podnikania, nakoľko v ten deň mal rôzne stretnutia a niečo sa mu naskytlo, preto v rovnaký deň poobede oslovil poškodenú, či by bola možná ešte ďalšia pôžička. Obžalovaný nevedel uviesť, na aký konkrétny účel použil tú druhú pôžičku 5 000 eur, zároveň tvrdil, že v priebehu januára predmetného roka bol obrat firmy W. 10 000 - 15 000 eur a peniaze teda investoval na činnosť tejto firmy, o čom však nie je žiaden doklad a peniaze chcel vrátiť poškodenej z výnosov tejto spoločnosti. Pre spoločnosť W. v súvislosti s akciou „Mesto v pohybe“ jeho činnosť obnášala celkovú prípravu podujatia po stránke technickej, obchodnej, finančnej a organizačnej. Rovnako zabezpečoval aj marketingové aktivity a týmto spôsobom pôsobil pri všetkých akciách, ktoré spoločnosť organizovala. Suma 5 000 eur teda mohla byť použitá aj na tieto spomínané aktivity. Zároveň uviedol, že o tejto jeho činnosti pre spoločnosť W. neexistujú písomné podklady, všetko bolo na ústnej báze, keďže v tej oblasti mal 20 ročné skúsenosti a konateľkou spoločnosti bola jeho manželka. So spoločnosťou W. teda nemal uzavretú ani písomnú pracovnú zmluvu ani žiadnu inú písomnú dohodu. Obžalovaný poprel, že by chcel uviesť poškodenú do omylu, čo odôvodnil aj tým, že obaja pracovali v tom čase v podobných oblastiach a v podstate boli konkurenti. Poškodená teda túto oblasť dobre poznala a zúčastňovala sa aj akcií spoločnosti W., v ktorej bola konateľkou manželka obžalovaného a on pre túto obchodnú spoločnosť vykonával a vybavoval rôzne činnosti. Obžalovaný tvrdil, že takto sa poškodená zúčastnila aj akcie na Strednej priemyselnej škole v X. nad X.. Následne po výstave v Inchebe sa s poškodenou snažil riešiť vrátenie peňazí dohodou, hovoril jej, že pripravuje ďalšiu akciu s K. a aby mu s tými peniazmi počkala, že ich má u neho uložené ako investíciu a písali aj písomné uznanie dlhu, ktoré vyhotovila poškodená a táto listina podľa neho preukazuje aj to, že mal záujem túto záležitosť riešiť. Poškodená vedela o jeho problémoch a rovnako v tom čase vedela, že má podmienku za daňový trestný čin. Rovnako jej povedal, že rieši osobný bankrot, a potom jej dá splátkový kalendár, nakoľko potreboval najskôr výstup z tohto osobného bankrotu, pretože nebol schopný splácať. V čase keď si od poškodenej požičiaval sumu 5 000 eur, mal vedomosť o svojich dlhoch, avšak ich presnú výšku nevedel, vedel že ich bolo veľa. Poškodenej nepovedal presný počet svojich exekúcií, povedal jej, ale že exekúcie má.

Svedkyňa poškodená J. T. uviedla, že v čase predmetnej pôžičky sa s obžalovaným poznali už dlhšie, boli prakticky konkurencia vo vydávaní novin. Najskôr za ňou obžalovaný prišiel do redakcie inzertných novin L., kde pracovala, s tým, že potrebuje požičať sumu 3 000 eur. Vtedy mu túto sumu 3 000 eur odovzdala v hotovosti do ruky. Obžalovaný vtedy spomínal, že nemá peniaze, že po akcii mu ich už nikto nedá a potrebuje v hotovosti zaplatiť napríklad catering. Tieto peniaze mu teda poskytla s tým, že on jej ich vráti do týždňa - dvoch. Po nejakom čase obžalovaný prišiel, sumu 3 000 eur vrátil plus ešte nejakú ďalšiu sumu navyše, ktorá však bola použitá na zaplatenie inzercie, ktorú si obžalovaný zároveň objednal v novinách L..

V rovnaký deň, keď jej vrátil tú prvú pôžičku v sume 3 000 t.j. 19.12.2017 sa jej znova ozval popoludní telefonicky s tým, že tie peniaze, čo jej vrátil, by ešte potreboval späť požičať, ale že už potrebuje 5 000 eur a to súrne, pričom jej vráti 8 000 eur. Nakoľko ona hotovosť vo výške 2 500 eur z prvej vrátenej pôžičky od obžalovaného už medzičasom vložila na účet do U. sporiteľne, tak mu povedala, aby teda prišiel, a potom okolo 16:00 hodine spolu s ňou išiel do U. sporiteľne, kde ona vybrala z účtu sumu 5 000 eur, ktoré odovzdala obžalovanému do ruky bez dokladu v aute pred redakciu L.. Obžalovaný jej opäť jej prisľúbil, že do týždňa jej peniaze vráti. Keď sa neozýval a prešli už 2 týždne, začala obžalovanému volať a posilať SMS, na čo jej on písal, že teraz nemá, ale že jej to určite vráti, stále sa vyhovára, že zajtra, že o týždeň alebo že teraz niečo rieši a podobne. V januári 2018 prišiel za ňou do Nitry do redakcie Pardon a požiadal ju o ďalšie peniaze - o pôžičku 10 000 eur, že ju potrebuje na právnik, že inak pôjde do basy. Žiadne peniaze mu však už nedala, pretože vtedy už zistila, že obžalovaný dlhuje veľa ľuďom. Neskôr požiadala obžalovaného o podpis na doklade Uznanie dlhu zo dňa 25.04.2018, ktoré aj obaja podpísali a je na ňom uvedená suma 8 000 eur, keďže obžalovaný jej pôvodne tvrdil, že takúto sumu jej vráti.

Poškodená uviedla, že v čase, keď poskytovala obžalovanému pôžičky, t.j. prvú vo výške 3 000 eur aj druhú vo výške 5 000 eur, ešte nevedela, že sú voči nemu vedené exekúcie a ak by to vedela, určite by mu tieto peniaze neposkytla. Zároveň poprela, že by sa zúčastňovala nejakých akcií s obžalovaným, ani s ním na žiadnych akciách nespolupracovala a nemala prisľúbený žiaden podiel resp. zisk zo žiadnych jeho akcií. Spoločnosť W. registrovala iba vo vzťahu k inzercii, ktorú si objednal a zaplatil obžalovaný v čase, keď jej prišiel vrátiť tú prvú pôžičku 3 000 eur. Pokiaľ ide o akciu „Mesto v pohybe“ o tom vie veľmi málo, iba čo sa o tom s obžalovaným rozprávali v redakcii, resp. len on jej o tom rozprával. O tomto podujatí v ich redakcii vyšli články, ktoré poslal obžalovaný emailom a ony ich vydali. Trestné oznámenie podala z dôvodu, že po toľkých rokoch, čo si písali, bola nahnevaná a povedala si, že stačilo a dosť a išla na políciu. Žiadne občianskoprávne konanie neiniciovala.

Svedok N.. T. X. uviedol, že prvýkrát prišla ich agentúra J. do kontaktu s obžalovaným dňa 21.07.2018 na koncerte T. K. a hostí a to prostredníctvom agentúry U., ktorá im oznámila, že majú agentúru, ktorá má záujem o takýto koncert a kontaktnou osobou bol práve obžalovaný a bolo to pre spoločnosť W.. Dohodli sa na 4 koncertoch, pričom prvé dva koncerty im boli uhradené a zvyšné dva koncerty v sume okolo 20 000 eur zostali neuhradené. Úhradu týchto dvoch zvyšných koncertov riešil niekoľko mesiacov, nakoniec sa však aj s umelcami dohodli t, že to nechajú tak, a to aj s ohľadom na manželku obžalovaného, ktorá pôsobila v spoločnosti W.. Pre agentúru W. organizovali akcie 28.09.2018 v S., dňa 05.10.2018 v W., dňa 12.10.2018 v I. a dňa 14.10.2018 v L.. Faktúry za prvé dva koncerty v S. a v W. boli zo strany spoločnosti W. uhradené včas, zvyšné dve faktúry im do dnešného dňa vyplatené neboli. Ich agentúra si dlžnú sumu u obžalovaného resp. u spoločnosti W. s.r.o. nevymáha, vec uzavreli s tým, že vystavili nulovú faktúru. Svedok zároveň uviedol, že do 21.07.2018 obžalovaného nepoznal, ani o ňom nevedel.

Postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku bolo na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď svedka T. K. z prípravného konania zo dňa 02.12.2022. Menovaný svedok sa však nevedel vyjadriť ku žiadnym podrobnostiam vo vzťahu k vyššie spomínaným akciám s tým, že všetko organizovala a mala na starosti jeho agentúra J.. Za uvedenú agentúru to za svedka vybavoval svedok N.. Béreš.

Z listinných dôkazov vyplýva, že dňa 26.01.2021 vyhotovila poškodená predžalobnú výzvu - pokus o mimosúdny zmier, v ktorom vyzvala obžalovaného na vrátenie sumy 5 500 eur a to v lehote 10 dní od doručenia predmetnej výzvy. Uvedenú sumu odôvodnila tým, že suma 5 000 eur predstavuje sumu, ktorú mu požičala a 500 eur predstavuje sumu, ktorú doplatila za neho za inzerciu. Zároveň v tejto výzve spomína, že sa dohodli na tom, že jej mal vrátiť obžalovaný sumu 8 000 eur, ktorej vrátenia sa však nedomáha a žiada od obžalovaného len skutočne poskytnuté peňažné prostriedky v sume 5 500 eur.

Dňa 25.04.2018 podpísali obžalovaný a poškodená listinu označenú ako uznanie dlhu (č.l. 5), v ktorom poškodená vyhlásila, že požičala v dobrom mene sumu 8 000 eur obžalovanému, ktorý týmto uznáva dlh v danej výške, čo potvrdzuje svojim podpisom s tým, že dlh bude uhradený priebežne.

Z výpisu z účtu poškodenej na č.l. 7 vyplýva, že dňa 06.12.2017 vybrala zo svojho účtu v hotovosti sumu 3 000 eur.

Z výpisu z účtu poškodenej na č.l. 6 vyplýva, že dňa 19.12.2017 vložila na svoj účet sumu 2 500 eur a v rovnaký deň z neho následne vybrala sumu 5 000 eur.

Zároveň bola do spisu zabezpečená SMS komunikácia medzi obžalovaným a poškodenou, z ktorej vyplýva, že poškodená opakovane vyzývala obžalovaného na vrátenie peňazí s tým, že pôvodne sa bavili o vrátení sumy 8 000 eur, čo poškodená odôvodnila tým, že takáto bola pôvodne dohoda, ktorú jej navrhol ústne samotný obžalovaný, keď mu požičiavala tú druhú čiastku 5 000 eur, t.j. sám jej navrhol, že jej vráti 8 000 eur.

Z faktúr číslo XXXXX zo dňa 26.09.2018, č. XXXXX zo dňa 03.10.2018, č. XXXXX zo dňa 03.10.2018, č. XXXXX zo dňa 08.10.2018, č. XXXXX zo dňa 08.10.2018 (na č.l. 137-141) vyplýva, že agentúra Daisy s.r.o. vyúčtovala odberateľovi - W. s.r.o. cenu za koncerty organizované menovanou agentúrou (J.) v rámci „W. O.“ 28.09., 05.10., 12.10., 14.10.

Z vyjadrenia Mesta O. zo dňa 09.06.2021 (č.l. 173) vyplýva, že usporiadateľom akcie „Mesto v pohybe“ konaného dňa 09.12.2017 bol N. T. W., ktorému neboli z rozpočtu mesta vyplatené žiadne finančné prostriedky na túto akciu a mesto neeviduje žiadne iné informácie týkajúce sa tohto podujatia.

Z oznámenia Strednej odbornej školy strojníckej v X. nad X. zo dňa 12.01.2023 vyplýva, že škola sa zúčastnila na akcii „Mesto v pohybe“ v roku 2018 len prezentovaním školy a ponúkaných študijných a učebných odborov. Na stretnutie poskytli v priestoroch školy miestnosť, avšak finančne a ani inak, sa na tom nepodieľali.

Z oznámenia Mesta X. nad X. zo dňa 11.01.2023 vyplýva, že Mesto X. nad X. neorganizovalo žiadnu akciu pripravovanú pod názvom Mesto v pohybe pre rok 2018 s moderátorom P. U., ktorá sa mala konať v presne nezistený deň v januári 2018 v X. nad X. v priestoroch SOŠ strojníckej a mesto nemá vedomosť, kto toto podujatie organizoval a mesto sa finančne na tejto akcii nepodieľalo.

Z výpisu z listu vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie X. nad X. zo vyhotoveného dňa 04.05.2021 vyplýva, že obžalovaný je vedený ako bezpodielový spoluvlastník tam evidovaných nehnuteľností spolu so svojou manželkou, a na tomto liste vlastníctva je zaevidované väčšie množstvo záložných práv resp. exekučných konaní.

Z informácie z Centrálného registra exekúcií vyplýva, že ku dňu 31.12.2020 mal obžalovaný evidovaných viac ako 20 exekučných konaní, pričom najstaršie začalo v roku 2015.

Z výpisu z obchodného registra spoločnosti W. s.r.o. vyplýva, že jedinou spoločníčkou aj konateľkou tejto spoločnosti je od jej vzniku, t.j. od 17.11.2012 manželka obžalovaného.

Zo správy Sociálnej poisťovne, pobočka O. zo dňa 10.01.2023 vyplýva, že v čase spáchania skutku, t.j. 19.12.2017 nebol obžalovaný evidovaný ako zamestnanec u žiadneho zamestnávateľa, nebol vedený ako SZČO. Ako samostatne zárobkovo činná osoba bol vedený naposledy od 01.10.2015 do 30.06.2016. Následne od 13.04.2017 do 12.07.2017 bol evidovaný ako zamestnanec na dohodu o pracovnej činnosti u spoločnosti I. media s.r.o.

Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske zo dňa 30.12.2022 vyplýva, že obžalovaný nie je, a ani nebol, poberateľom pomoci v hmotnej núdzi ani žiadnych iných dávok a príspevkov. Ako uchádzač o zamestnanie bol evidovaný od 06.07.2020 do 31.07.2020 vrátane a dňom 01.08.2020 bol vyradený z evidencie z dôvodu presiahnutia príjmu, ktorý obdržal pri výkone práce na dohodu o pracovnej činnosti.

Z odpisu registra trestov, ako aj pripojeného rozsudku (č.l. 225) vyplýva, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/55/2015 zo dňa 06.07.2016 uznaný vinným z pokračovacieho zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia ako aj zákaz činnosti spočívajúcej v zákaze vykonávať podnikateľskú činnosť ako fyzická osoba, prípadne pôsobiť ako štatutárny orgán právnickej osoby v trvaní 6 rokov. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23.01.2017 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/87/2016.

Z odpisu registra trestov a pripojených listín zo spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/27/2020 (č.l. 415-453) vyplýva, že uznesením Odboru kriminálnej polície OR PZ v Prievidzi ČVS: ORP-280/2-VYS-PD-2019 zo dňa 12.08.2019 bolo obžalovanému vznesené obvinenie pre zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona, skutok spáchaný 30.07.2018. Uvedené uznesenie o vznesení obvinenia bolo obžalovanému doručené dňa 04.10.2019 (č.l. 424). Následne dňa 06.03.2020 bola v uvedenej veci Okresnou prokuratúrou Prievidza podaná obžaloba na Okresnom súde Prievidza dňa 06.03.2020 vedená pod sp.zn. 1T/27/2020. Súd v uvedenom konaní nevydal trestný rozkaz a vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 1T/27/2020-317 zo dňa 16.03.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.07.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp.z n. 23To/49/2022 zo dňa 25.07.2022. Uvedeným rozsudkom Okresný súd Prievidza uznal obžalovaného vinným zo zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona v znení zákona č. 214/2019 Z.z. za skutok spáchaný 30.07.2018. Za uvedený zločin uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov, na výkon ktorého obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň rozhodol o nároku na náhradu škody. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/49/2022 zo dňa 25.07.2022 bolo odvolanie obžalovaného zamietnuté ako nedôvodné. Uvedený spis sa aktuálne nachádza na Najvyššom súde SR z dôvodu podaného dovolania, čo potvrdil na hlavnom pojednávaní aj samotný obžalovaný.

Aktuálne obžalovaný vykonáva vyššie uvedený trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, a to v ÚVTOS J. nad P.. Zo správy uvedeného ústavu zo dňa 02.01.2023 vyplýva, že normy upravujúce výkon trestu má obžalovaný osvojené, ich porušenia nie sú evidované, k personálu sa správa slušne, pokyny a nariadenia rešpektuje a plní. Konflikty a vzťahové problémy nevyvoláva. Je pracovne zaradený na pracovisko s dohľadom v ústave F., kde sa vyrábajú komponenty pre automobilový priemysel. Pracovnú technológiu má osvojenú, nedovolenéj činnosti sa na pracovisku nedopúšťa a správanie má na požadovanej úrovni. Kontakt s vonkajším prostredím udržiava najmä s rodičmi, manželkou a deťmi, pričom na kontaktovanie využíva korešpondenciu a telefonovanie, právo na návštevu doposiaľ nevyužil. Počas doterajšieho výkonu trestu nebol disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný.

V evidencii priestupkov a správnych deliktov má obžalovaný evidovaných 12 záznamov pričom všetko sa jednalo o priestupky na úseku cestnej premávky a boli mu za ne uložené pokuty vo výške od 10 eur do 350 eur.

Po vykonanom dokazovaní súd zhodnotil dôkazy týkajúce sa skutku podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností jednotlivo aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Bolo jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako ho súd ustálil v skutkovej vete a spáchal ho obžalovaný. Prejednávaný skutok vykazuje znaky prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, pretože obžalovaný sa na škodu cudzieho majetku (t.j. majetku poškodenej) obohatil tým, že poškodenú uviedol do omylu v otázke svojej schopnosti poskytnutú pôžičku splatiť resp. ohľadom svojich finančných a majetkových pomerov a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Vinu obžalovaného mal súd na po vykonanom dokazovaní za preukázanú bez akýchkoľvek pochybností, pričom zo spáchania skutku usvedčuje obžalovaného priamo výpoveď poškodenej, v spojení s listinnými dôkazmi a to výpismi z účtu poškodenej zo dňa 19.12.20217, ktorý potvrdzuje, že v uvedený deň poškodená na účet najskôr vložila sumu 2500 eur (t.j. vrátenú prvú pôžičku od obžalovaného) a následne v rovnaký deň z účtu vybrala sumu 5 000 eur, ktorú odovzdala obžalovanému. Poškodená vypovedala o okolnostiach ich stretnutí s obžalovaným a odovzdávaní peňazí, keď obžalovaný sám

uviedol, že pôžičku 5 000 eur jej vráti do týždňa a to dokonca navýšenú, teda že jej vráti 8 000 eur o čom svedčí aj podpísané uznanie dlhu, kde uvedená práve suma 8 000 eur. Obžalovaný takto konal napriek tomu, že už v čase keď si tieto peniaze (5 000 eur) od poškodenej požičiaval vedel a musel vedieť, že jej nebude schopný túto sumu vrátiť a už vôbec nie do týždňa a dokonca navýšenú, vzhľadom na to, že v tom čase (t.j. ku dňu 19.12.2017) boli proti nemu vedené viaceré exekúcie, pri ktorých celková suma vymáhanej istiny (bez príslušenstva) predstavovala sumu 91 789,45 eur; a v následnom období (rokov 2017.2018, 2019) mu pribúdali ďalšie početné exekúcie. Z evidencie Sociálnej poisťovne zároveň vyplýva, že ku dňu 19.12.2017 (deň poskytnutia pôžičky) nebol vedený u žiadneho zamestnávateľa a ani ako SZČO. Z dokazovania tak vyplýva, že vrátenie pôžičky poškodenej v pôvodne dojednanej dobe a v dohodnutej výške, bola od počiatku nereálna, čo bolo obžalovanému vzhľadom na všetky časové, miestne ako aj jeho osobné pomery, známe.

Pokiaľ ide o argumentáciu obžalovaného v rámci aplikácie zásady „ultima ratio“, je pravdou, že jej úlohou je minimalizovať zásahy prostriedkami trestného práva do narušených občianskoprávných resp. obchodnoprávných vzťahov, avšak oprávnenie dovoľávať sa tejto zásady nie je bezbrehé. Ide najmä o prípady, kedy k narušeniu týchto civilných vzťahov došlo v dôsledku protiprávneho konania účastníka takéhoto vzťahu, pričom protiprávnosť sa už netýka len „civilných“ kódexov ale aj ustanovenia Trestného zákona tak, že dôjde k naplneniu skutkovej podstaty určitého trestného činu, ako je to aj v prejednávanej príhode. Zároveň je potrebné uviesť, že Trestný poriadok neprikazuje poškodenému, ako oznamovateľovi trestného činu, aby pred podaním trestného oznámenia musel najprv podávať civilnú žalobu resp. návrh na začatie iného konania. V danom prípade je podľa súdu z hľadiska posudzovania miery obvyklej opatrnosti zo strany poškodenej, potrebné prihliadať práve aj na skutočnosť že sa obžalovaným v čase poskytnutia predmetnej pôžičky poznali viac ako 20 rokov a podľa vyjadrenia oboch, pôsobili v podobných oblastiach, a teda aj práve z hľadiska tejto okolnosti je pochopiteľné, že na strane poškodenej nebola vynaložená taká miera opatrnosti, ako by to bolo v prípade, ak by sa jednalo o úplne cudziu osobu, čo je logické a pochopiteľné.

Nad rámec už uvedeného súd dodáva, že argumentáciu obžalovaného ohľadom jeho „osobného bankrotu“ považuje súd za zavádzajúcu a účelovú, nakoľko účelom tohto inštitútu je, že fyzická osoba podnikateľ alebo fyzická osoba nepodnikateľ sa môže oddziť od svojich dlhov, postupom podľa zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, ktorý pod uvedeným pojmom rozumie oddĺženie konkurzom alebo splátkovým kalendárom. Podstatou je, aby sa fyzická osoba oddĺžila od dlhov, ktoré nie je schopná splácať s výnimkou tých, ktoré zákon vylučuje ako je napr. výživné na dieťa, zabezpečená pohľadávka (napr. záložné právo na nehnuteľnosť), pracovnoprávne nároky voči dlžníkovi a pod. Uvedený postup by teda sám o sebe žiadnym spôsobom neznamenal zlepšenie vymožitelnosti splatenia pôžičky voči poškodenej, naopak obžalovaný by sa týmto spôsobom mohol zbaviť aj tohto dlhu.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 - 4 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, osobu páchatela a možnosť jeho nápravy. V danom prípade bolo potrebné postupovať podľa ustanovení Trestného zákona upravujúcich súhrnný trest, nakoľko prejednávany skutok obžalovaný spáchal skôr, než bol Okresným súdom Prievidza vyhlásený dňa 16.03.2022 rozsudok sp. zn. 1T/27/2020, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Na základe vyššie uvedených skutočností má súd zároveň za to, že trest uložený obžalovanému predmetným rozsudkom Okresného súdu Prievidza je na ochranu spoločnosti ako aj nápravu obžalovaného dostačujúci a splní svoj účel v oblasti generálnej aj individuálnej prevencie; preto súd postupom podľa § 44 Tr. zákona upustil od uloženia súhrnného trestu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré

rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo účinne podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.